

75; i, per tant, sense cap tipus de coordinació, basat en la improvisació per part del govern central a la nostra comunitat.

Jo crec que això són problemes que cal atendre de manera seriosa, com dia, i conforme està fent el Consell de la Generalitat, però també, lògicament, demanem eixe compromís, demanem eixes polítiques serioses, eixes polítiques basades en els recursos, eixes polítiques basades en la sensibilitat humana que estem tirant de menys per part d'eixa col·laboració del govern central.

Jo crec que el govern socialista s'està basant en dos premisses en el tema de la immigració, que es reuneixen a estos dos màximes, que és que no està donant solucions efectives i reals i tampoc està aportant recursos, com es demostra, ja que tot el que s'invertix a la Comunitat Valenciana soles un 3,5 són d'ajudes de la Generalitat.

Per tant, el Partit Popular jo crec que està fent una política social en majúscules, una política social basada en el compromís, en la seriositat i en les persones, i no està fent eslògans publicitaris ni guinyades publicitàries tots els dies d'una manera demagògica com estem mirant, sobretot, en les últimes setmanes.

Per tant, mosatros animem al Consell de la Generalitat a seguir en eixes polítiques responsables, en eixes polítiques basades en els recursos i en la seriositat, i no a fer cas, lògicament, d'eixos anuncis, eixos eslògans publicitaris buits de contingut que, a més, només que es basen en la demagògia. Les persones es mereixen el respecte i es mereixen, sobretot, la seriositat que demostra el Consell.

Per això, li preguntem al president de la Generalitat: quines són les accions que van a seguir incentivant i que van a seguir fent de cara a un col·lectiu tan important com és la immigració a la Comunitat Valenciana?

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Castellano.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

En primer lloc, també sumar-me, com a president de la Generalitat, i en representació de tot el govern, a les condolences al grup d'Esquerra Unida per la mort de la diputada Llinars en el dia d'ahir.

Estem, senyor Castellano, davant l'esdeveniment sociològic més important dels últims anys de la Comunitat Valenciana. Possiblement siga una qüestió que serà estudiada el dia de demà pel que significa d'incorporació massiva de persones que han vingut de fora de la Comunitat Valenciana i d'integració en la nostra societat a través d'un element fonamental, que és la creació de llocs de treball i també de tota la xarxa de benestar social que dona la Comunitat Valenciana als ciutadans i a les persones que han vingut de fora.

Jo crec que la societat valenciana està donant un nivell de maduresa excepcional, excepcional en estos moments. Són 6, 7, 8, 9 anys espectaculars respecte de l'esforç que estem fem tots per a fer possible una societat de solidaritat i, a més, amb capacitat d'integrar de veritat a moltes persones, a moltes famílies, perquè són persones que han vingut a treballar però també han vingut amb les seues famílies en la nostra societat.

Les dades d'ahir mateix ens donen ja una xifra també molt important; més de 200.000 persones estan afiliades a la

Seguretat Social ací a la Comunitat Valenciana, que han vingut de fora de la Comunitat Valenciana, de fora de Espanya, de les quals, més de la meitat, molt més de la meitat, són persones que han vingut de fora de la Unió Europea, i estan treballant, cotitzant, a la Comunitat Valenciana, sumant-se, per tant, també, a la nostra societat de prosperitat i de futur. Persones que, gràcies a este sistema tan avançat i modern de societat de benestar, estan rebent amb el mateix nivell de qualitat i quantitat els servicis de sanitat, els servicis d'educació i polítiques dirigides a les persones que més ho necessiten, com és la política de vivenda. També polítiques de benestar social respecte de plans ficats en marxa molt interessants, perquè el que intenten és arribar fins a l'últim moment, l'última situació més complicada d'estes persones i d'estes famílies que han vingut de fora.

Podem dir que l'esforç de la societat valenciana, l'esforç del govern de la Generalitat Valenciana, perquè, per cert, efectivament, senyor Castellano, el govern d'Espanya ací pràcticament no existix, no existix en estes qüestions, no existix. Jo crec que és una qüestió també molt interessant que ho sàpia esta cambra, no existix el govern d'Espanya al respecte d'una competència de la que és absolutament competent, que és una curiositat, l'esforç —com dia abans— de la societat valenciana (*aplaudiments*), l'esforç... Jo no sé si a la millor les seues senyories no saben comparar 14 milions d'euros que fica el govern d'Espanya i més de 500 milions d'euros...

El senyor president:

Señor Vicente, por favor.

El senyor president del Consell:

...que fica la Generalitat Valenciana en polítiques d'immigració a la Comunitat Valenciana. Jo no sé si açò no és una referència claríssima de la falta de compromís del govern d'Espanya en una qüestió tan important com és la immigració.

El senyor president:

Señor Vicente, señora Moreno, señor Camarasa, quedan advertidos por vez primera.

El senyor president del Consell:

En qualsevol cas, la societat valenciana i el seu govern està donant eixe nivell de maduresa, eixe nivell de compromís amb les persones que han vingut de fora, que estan treballant a la Comunitat Valenciana i que tenen les mateixes opcions i oportunitats de sanitat, d'educació, de polítiques assistencials i també de política de vivenda. Una societat com la nostra solidària i també amb capacitat d'integració en un dels camins més importants, que és fonamentalment la creació de riquesa i la creació de llocs de treball.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor Pla i Durà:

Volia començar la meua intervenció també transmetent

el condol del Grup Socialista a Esquerra Unida, perquè el faça arribar a la família d'Àngela Llinares, com no podia ser d'altra manera.

Senyor president, considera que els malalts d'alzhèimer estan suficientment atesos per la Generalitat Valenciana i que gaudixen de tots els recursos sanitaris i socials que necessiten?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

En esta cuestión, señor Pla, no solo los enfermos, a los que se está haciendo todo tipo de esfuerzos desde la Conselleria de Sanidad y también desde la Conselleria de Bienestar Social, porque es una cuestión compartida, sino que también se pretende, desde la administración autonómica, atender a las familias, atender a las personas que los cuiden, atender las circunstancias profesionales de los facultativos; en definitiva, es una decisión y una política multidisciplinar que abarca muchísimas circunstancias, tratándose además de una circunstancia de enfermedad que va degenerando y que va generando una complejidad en el entorno social y familiar del enfermo.

Aquí estamos trabajando de manera conjunta. Y, como le decía, la Conselleria de Bienestar Social, la Conselleria de Sanidad y todos los recursos humanos y económicos que tenemos a nuestra disposición. Pese a eso seguimos trabajando para seguir ampliando todo el esfuerzo que en esta materia como en otras nos corresponde hacer.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.
Por favor, eviten comentarios en voz alta, por favor.
Té la paraula, senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Els esforços del govern es concreten en els pressupostos. Mire, senyor Camps, jo m'alegre que vosté hui haja reconegut que el govern de Zapatero, este que tan denigren, destine 14 milions d'euros per a la integració dels immigrants. No li he escoltat dir quants en va destinar Aznar en la seua època per fer el mateix. Zero. (*Aplaudiments*) Ni un euro. Per tant, l'esforç és prou major.

Mire, la setmana passada vosté va pujar ací i va dir que el que preveia l'avantprojecte de llei de dependència, que el govern socialista va presentar a les Corts, és a dir consolidar com a dret per a tots els ciutadans un recurs i una atenció a les seues necessitats, com deia, això en esta comunitat era una realitat. Vosté ho va dir, ho va afirmar. Mire, la realitat, la crua realitat per a estes persones que tenen malalts d'alzhèimer i els seus familiar, la crua realitat, senyor Camps, escoltant les seues paraules de l'altre dia, és que continuen tenint un president de la Generalitat allunyat d'eixa realitat, molt allunyat d'eixa realitat, i envoltat de deliris de grandesa i grans dosis de propaganda i cinisme. És així, senyor Camps.

Jo he tingut l'oportunitat de compartir i discutir quina és la situació real, la realitat. Mire, la seua realitat, la del seu govern, respecte a estes famílies és la següent. La resumisc,

contrastable: 300.000 euros que destina la Conselleria de Sanitat, 300.000 directament per a les associacions incloses dins de la federació d'associacions de malalts mentals, i al voltant de 3 milions 800.000 euros que la Conselleria de Benestar Social destina per a despesa corrent dels centres d'atenció a estes persones que han posat en marxa els familiars, les associacions i les famílies. Perquè, efectivament, la realitat és que sols les famílies es fan càrrec de les persones que tenen eixa malaltia. I el bot endavant que vol pegar el govern Socialista és, precisament, que les famílies tinguén el recolzament, el suport, garantit com a dret per part de les administracions públiques, senyor Camps. Eixa és la gran diferència.

Mire, jo crec que la targeta de visita per al govern de la Generalitat del senyor Camps i del Partit Popular és molt negativa, perquè porten deu anys governant, senyor Camps, deu anys governant. La malaltia s'ha conegut, s'ha desenvolupat amb tota la seua cruesa en estos deu anys, amb intensitat. I la seua targeta de visita, a més del que li he dit, a dia de hui, senyor Camps, és l'anunci d'un centre per a malalts d'alzhèimer en Castelló del que no han posat ni la primera pedra i que anunciaven en l'any 2000. Eixa és la realitat, senyor Camps, trista, trista, molt trista, o no? O no és trist escoltar això? Això és el que em transmeten els familiars, això és el que em diuen els familiars, això és el que viu la gent, les famílies valencianes que tenen un malalt, això és el que diuen.

I, mire, vosté l'altre dia va fer una afirmació ací d'estes que li agrada fer: «nosotros somos la cigarra y la hormiga. Nosotros somos la hormiga». Bo, jo crec que la formiga treballa molt poc pels malalts d'alzhèimer i per les seues famílies, molt poc. I cantar han cantat molt, cantar han cantat molt vostés. Mire si han cantat que fins i tot han buscat a algú que els acompanye en el cor pagant-li 1.000 milions de les antigues pessetes, com Julio Iglesias, que han llevat els malalts (*aplaudiments*) han hagut de buscar a alguna persona perquè canten amb vostés.

Mire, treballar és fer real les promeses i els cants. I vostés no estan fent-lo i vosté no està fent-lo. Podrà donar-me ara totes les dades que vulga, però és que no se les creu ningú. Perquè no ha hagut lloc en la comunitat on jo he estat, on he escoltat... Que, per cert, senyor Camps, de volta en volta va bé escoltar, va bé escoltar a la gent. No és sols anar pensant que un és el més gran del món, el millor del món mundial. Vosté permanentment està en això. Mire, esta comunitat no serà la millor del món mundial, ni d'Espanya, fins que no tinga la dignitat i la força suficient per fer possible que eixes persones, que tenen una malaltia com la d'Alzheimer, i les seues famílies tinguén l'atenció digna que es mereixen i que en estos moments no tenen. Aleshores serem els millors. No serem els millor per dir que som els millors.

I acabe. Mire, vosté, li ho deia l'altre dia, ha obert una fractura social i el PP en esta comunitat, cada dia més gran. Però a més de la fractura que han obert ens deixen una hipoteca social terrible. La hipoteca social és el deute que tenim amb eixes famílies, amb eixos homes i dones d'esta comunitat, amb els valencians d'esta comunitat, que no tenen el suport de la Generalitat, ni de les administracions públiques per fer front a les seues dificultats. Eixa hipoteca la superarem. I li dic com la superarem, vaig a manifestar-li-ho hui.

El compromís social del Partit Socialista és, en primer lloc, que només passen tres mesos des que comencem a governar esta comunitat hi haja una llei, una llei específica per a les persones afectades per malaltia d'Alzheimer en esta comunitat. En segon lloc, crear una agència sociosanitària,

que vostés van prometre i que no han fet real, per a compatibilitzar l'atenció especialitzada a este tipus de malalties, que no són persones majors sols, són majors que tenen unes dificultats específiques, que requereixen una atenció específica en sanitat i en atenció social; agència sociosanitària. I, en tercer lloc, el compromís de multiplicar per cinc dels pressupostos que a dia de hui es destinen a estes persones per part de la Generalitat Valenciana (*aplaudiments*). Així acabarem amb eixa hipoteca, senyor Camps. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Señor Pla, lo veo poco ambicioso. Lo veo poco ambicioso. Porque, verá... (*rialles*) Poco ambicioso. Dice que multipliquemos por cinco el dinero que destinamos a políticas sociales. Nosotros desde que gobernaron ustedes a hoy (*remors*)...

El senyor president:

Señores, señores diputados.

El senyor president del Consell:

...Que no me dejan... Es que eso duele, es que eso duele mucho.

El senyor president:

Perdón, señor presidente. Señores diputados, yo he estado oyendo al señor Pla y no he oído ninguna interrupción. Quiero que ocurra lo mismo, por favor.
Señor presidente.

El senyor president del Consell:

Imagino que no tendrá que ver con el canto de la cigarra. Yo, en cualquier caso, les pediría, por favor, que me escuchasen atentamente, porque este dato es muy importante. Usted, señor Pla, me dice que multipliquemos por cinco. Desde el año 1995 al año 2006, 585% más de presupuesto en políticas relacionadas con los enfermos de Alzheimer del gobierno del PP respecto del gobierno del Psoe, 585% más (*aplaudiments*). Fíjese si somos ambiciosos. Ustedes dejaron unos presupuestos de 5 millones de euros y nosotros estamos cerca de los 40 millones de euros.

El hospital, el hospital. Efectivamente anunciamos que el antiguo Hospital Gran Vía de Castellón tendría ese destino que usted ha dicho. El gobierno socialista, y más en concreto el ministro Caldera, quitó del presupuesto del estado el dinero para ese hospital (*remors*) y se lo lleva a Salamanca, que es su circunscripción electoral (*aplaudiments*).

El senyor president:

Señores, señores por favor, por favor no sean tan sensible.

El senyor president del Consell:

Porque, fíjese, hacer demagogia con estas cuestiones me parece que no tiene nombre...

El senyor president:

Señor Such.

El senyor president del Consell:

...Y si encima hace demagogia con datos que no son ciertos, todavía tiene menos nombre, señor Pla. Me parece de muy poca altura política utilizar ciertas cosas y encima confundiendo a la sociedad en su conjunto, fíjese, no a la opinión pública, no, a la sociedad en su conjunto, porque esto es lo que nos llega más profundamente a nuestro corazón. Un segundo, un segundo y sigo hablando...

El senyor president:

Señor Such.

El senyor president del Consell:

Tercera cuestión. Agencia sociosanitaria. Hemos puesto en marcha una agencia criticada todos los días por los socialistas, todos los días. Y viene aquí y nos pide lo que ya hemos puesto en marcha, como si fuese una novedad. Ya lo hemos puesto en marcha, señor Pla, o no se lo han contado. Pero, además, no solo la hemos puesto en marcha sino que lo único que he oído de los socialistas desde que hemos puesto en marcha esta agencia es crítica tras crítica. Yo quiero comprender que la tensión de la oposición a la que les lleva a ustedes todos los días no les haga, de vez en cuando, leer las cosas y no criticar cualquier cosa que pasa, cualquier cosa, y luego incorporarla a su propio discurso como cosa suya. Ya está en marcha, señor Pla. Falta de ambición. Ni en el aumento de los presupuestos, ni con el hospital de Castellón y, en este caso, también, falta de ambición porque está proponiendo una cosa que ya está en marcha y que ustedes no dejan de criticar.

Cuarta cuestión. Mire, señor Pla, he intentado buscar en su programa electoral de 2003 ese aprecio, esa cercanía, esa sensibilidad que usted nos ha demostrado respecto de los enfermos de Alzheimer. Nada de nada en el programa electoral con el que usted se presentó a las elecciones de 2003, nada sobre enfermos de Alzheimer, nada de nada (*aplaudiments*). En cambio, nosotros sí, nosotros sí que hemos puesto, pusimos en nuestro programa electoral y estamos trabajando...

El senyor president:

Señora Espí...

El senyor president del Consell:

...Y estamos trabajando conforme corresponde en relación a las políticas entorno a la enfermedad del Alzheimer.

Y, como le he dicho, como le he dicho, porque usted como siempre, aunque sean cuestiones que tienen tanta relación con las personas, sólo habla de política. Y yo en mi contestación, entre otras cosas, le he dicho que las políticas están al servicio de las personas, de los enfermos, de los familiares, de los cuidadores, de los facultativos, de todas aquellas personas que hacen posible que la compleja situación en la que se encuentra el enfermo de Alzheimer sea la mejor posible, el mayor bienestar posible para enfermos, familiares, cuidadores y facultativos.

Pero —yo creo que voy ya por la quinta cuestión— fíjese si ustedes hacen demagogia de estas cuestiones, que en la

campanya para las elecciones de 2004 una candidata del Partido Socialista por la provincia de Castellón anunció 100.000 millones de euros para políticas en relación con el alzhéimer, 100.000 millones de euros. Y a día de hoy, a día de hoy –sería un error, a lo mejor eran 100.000 millones de pesetas o 100.000 millones de reales de vellón, no lo sé– pero, en cualquier caso, había que decir 100.000 millones, como usted esta mañana, 100.000 millones. Ustedes siguen sin plantear compromisos ciertos y serios. Tienen una oportunidad –les queda poco tiempo– pero tienen una oportunidad a través del gobierno socialista en Madrid, pero cada vez el reloj de la legislatura se va agotando y yo sé que la única brecha que hay, social, en la Comunidad Valenciana es entre la Comunidad Valenciana, entre los ciudadanos de la Comunidad Valenciana y el Partido Socialista, una brecha insalvable.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Señor Such..., por favor.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa.

Senyor Ribó, té la paraula.

Señora Espí, señor Pla... De todas formas, esos comentarios en voz alta en la cámara no proceden.

Señor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Abans que res, agrair les mostres de condolença, tant del Govern com dels grups parlamentaris, i manifestar que els traslladarem a la seua família. Moltes gràcies.

Senyor president, li he preguntat per les energies renovables perquè nosaltres estem convençuts que no estan fent els deures i estem preocupats. Estem preocupats per la seua despreocupació; ni els importa, ni els preocupa, ni els... Pensem moltes vegades com està evolucionant el món davant d'aquest tema. Tenim la sensació que o no s'han enterat o si s'han enterat no els importa, que el món està canviant d'una forma molt ràpida i està començant a evolucionar cap a una transició energètica, una transició energètica com podria ser a mitjans, per exemple, del segle XIX, cap al petroli, i en estos moments estem evolucionant cap a les energies renovables.

Jo sé que vosté, segurament pensarà que açò és una qüestió d'ecologistes. I li voldria donar unes dades per a indicar que no és veritat. Mire, el Fòrum de Davos, que no eren tots ecologistes, recomanava preveure preus del petroli superiors a 100 dòlars, fa poc de temps. El Parlament Europeu, aquesta mateixa setmana, demana a la Comissió Europea una nova directiva d'energies renovables. El govern suec, fa pocs dies, creà una comissió encapçalada pel seu primer ministre per passar d'ara al 2020 tota la seua energia a energies renovables. Podríem seguir amb declaracions de persones tan poc ecologistes com el senyor Chirac o, fins i tot, el mateix senyor Bush últimament, o la mateixa borsa, per posar-li dues dades: les quatre empreses més rendibles de la borsa alemanya són quatre empreses d'energia solar; les empreses més rendibles en el 2006 són empreses també de tipus d'energies renovables.

Senyor Camps, per tant, sembla que tothom s'està enterant menys el Govern Valencià. Senyor president, què ha fet i, sobretot, què pensa fer per a potenciar les energies renovables en este país?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señorías

Señor Ribó.

El gobierno de la Generalitat lleva muchos años trabajando sobre energías renovables. Yo creo que todos recordamos el año 2001 como un año de apuesta por las energías renovables, muy importante, el Plan eólico que se ha ido desarrollando en sus distintas fases, que hace poco más de un año y medio empezó ya a instalar sus primeros postes y que el cálculo es que en tres o cuatro años, como máximo, esté ya a pleno rendimiento. Por lo tanto, yo creo que no es ajustada a la realidad su reflexión u opinión en relación a las energías renovables en nuestra comunidad.

Se está trabajando mucho, se está trabajando bien en todos los ámbitos, en todas las materias. Pero yo querría recordar que esta comunidad ha sido una de las que con más ambición puso en marcha ya hace cinco años un plan eólico que se aprobó, que desarrolló en torno a 15 zonas en toda la Comunidad Valenciana, de norte a sur, y que ya ha comenzado la instalación de las torres en algunas de estas zonas. Es siempre un desarrollo muy complejo, como usted sabe, por los impactos paisajísticos y los impactos medioambientales, pero cada uno de los procesos o de pasos que se van dando van llevando a que este plan sea una realidad como le he dicho ya en breve y, de hecho, ya hay algunas zonas en marcha en cuanto a la construcción y la puesta en marcha de los postes correspondientes.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, jo crec que vosté estarà d'acord amb una frase, per la seua cultura, que pels seus fets el coneixem, els coneixerem. I mire, una cosa molt clara són els pressupostos. Açò està en la Conselleria d'Infraestructures, concretament l'entitat Agència Valenciana de l'Energia. Mire, en el 2006 –la primera cosa que és significativa–, els mateixos recursos exactament que en el 2005. Creixement zero. Per tant, negatiu perquè hi ha hagut un creixement de l'IPC.

L'Agència Valenciana de l'Energia dedica 2,8 milions d'euros a ajudes a energies renovables. D'eixos 2,8, un 1,68 són fons finalistes Feder. Per tant, el seu esforç és quantificable –la diferència entre 2,8 i 1,68: 1,12 aproximadament–, quantificable en estos termes. Per tant, jo crec que hem de parlar de números.

Vosté m'ha parlat de l'energia eòlica. Jo li vaig a dir una altra cosa: mire els resultats. Espanya és la subcampiona del món en producció eòlica, després d'Alemanya. Però la Comunitat Valenciana, en estos moments té instal·lats 20 megavats de potència eòlica des d'abans, senyor Camps, que vostés arribaren, perquè es van escapar, els de Bunyol –algú ho sap bastant bé en aquesta cambra–. Després, la producció eòlica no ha crescut mentres en la resta de comunitats autònomes, algunes governades pel Partit Popular,